

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 7. De Amoris Dei perfectâ plenitudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

nihilominus nostri Amoris in Deum ratione ac virtute, quantum ex nobis, Deo proficiat ad gloriam: nobis verò ad gratiam, & ad gloriam: sic *prosperitas stultorum perdit stultos*, labor impiorum perit impiis: at justo, & amatori Dei, Deum in illâ prosperitate laudanti, proximumque amanti, & laborem, quantum ex amore suo, in DEUM referenti, & prosperitas in salutem transit, & labor in æternitatis præmium abit.

Prov. 7. 32.

P R A X I S.

O Divinum Charitatis bonum! quàm inenarrabilis est virtus tua: quàm ineffabile pretium tuum! quàm inestimabilis apud ipsum etiam Deum æstimatio & remuneratio tua! Domine, fons omnis boni, sed imprimis Amoris erga te nostri: immitte nobis hunc ignem tuum, ut vero tui Amore semper ardescerent, non solùm omnia nostra, verùm & omnium Creaturarum opera in Amorem tuum convertamus: per omnia, & in omnibus te amemus: omnem Creaturam, quantum ex nobis est, in amatricem, imò in Amorem tuum convertamus.

EXERCITIUM VII.

De Amoris DEI perfectâ plenitudinẽ.

1. **S**tatue te coram Domino DEO tuo, eumque tibi mandantem audi. *Diliges Dominum DEUM tuum ex toto corde tuo, ex tota Animata, ex tota mente tua, ex tota Virtute tua.*

Deut. 6. 5.

2. Isto præcepto tam exaggerato, DEUS non tantùm se diligi jubet, verùm etiam plenâ & perfectâ dilectione se diligi, & insuper istam ipsam sui Dilectionem diligi vult. Tanti nimirum est Deo,

S: Dicitur
Sicut
per: asat
Tom II
N: V
5: 7

Deo, dilectio in se nostra, ut non tantum diligendum illam, sed etiam perfectam illam esse, & preterea: ac una secum ipsam quoque diligere velit.

3. Quod ad perfectionem Charitatis nostrisque nostri in Deum attinet, Inprimis Deus vult esse nostrum erga se amorem; ut solum ab illo absit penitus omne quod ei recte inimicum, ut est peccatum mortale vis, etiam unicum: (cum hoc enim Amoris Dei, nullus, qui Charitatis & Amicitiae sit, sicut lux cum tenebris, aut Vita cum Mortem verum etiam, ut à Corde, atque amore nis in Deum, exulet; quam maximè hac fieri potest; omne illud quod impedit, ster affectus totus ad Deum tendat, in rigatur: & totus illi incommutabiliter melius, tanquam incommutabili quoque inhareat.

4. Illud prius, nempe excludere mortalem, essentiale est omni Charitatem incipientium: & est de necessitate salutis hoc verò posterius, potest abesse ab Amore Charitate incipientium, imò & à proficiente sed ad Amorem perfectorum, necessarium ab his enim, si respondere volunt statui ritatis atque gradui, oportet omnem affectum ad mundi, & carnis commoda, quae visco suo retinent, & ad Deum liberis alis evolare prohibent; exulare, atque exesse. Neque hoc adhuc satis ad integritatem seu perfectionem charitatis, carere scilicet remorem illius: sed praeterea indiget omnium tum perfecto valde usu, aliisque adjumentis

antùm dīrendum in Deum: in hārendumque illi jugi-
& preterea: ac denique indiget hāc ipsa, semper habitu-
ali, frequentissimā autem actuali in hāsiōne, imi-
tationis Amāsiōne, adjunctiōne, & unione per Charita-
tis Deus affectum: ut verè pro statu hujus vitæ, dili-
genter; ut agatur Deus ex toto Corde, ex totā Animā, &
ad eī Mentē, & Virtute.

5. Impedientia cursum & ardorem Charita-
tis Dei, sunt in cupiditatibus nostris sita: quas
Joannes ad tria capita revocavit: ad concupiscen-
tiam oculorum, ad concupiscentiam carnis, ad
superbiam vitæ: harum prima est cupiditas &
amor externorum bonorum, à Domino spinis
comparatorum; qui enim volunt divites fieri, in-
cidunt in tentationem diaboli, & desideria mul-
ta nociva, quæ mergunt hominem in interitum:
ideo facilis est camelum ingredi per foramen
acus; quàm divitem, re, & maximè cupiditate,
in regnum cælorum intrare. Altera est cupiditas
& amor, carnis, & sanguinis, voluptatum quo-
que & commoditatum carnalium, etiam aliàs li-
bitarum: quæ quoniam hominem valde à statu
mentis dejiciunt, debet eas Anima perfectæ Cha-
ritatis cupida, refecare à se, ut cogitet quæ Domi-
ni sunt, fitque sancta & corpore quod vivificat, &
spiritu quo vivificatur. Tertia denique est cupi-
ditas, amorque sui ipsius, propriæ item Volunta-
tis ac libertatis, item judicii & honoris: quæ ad
superbiam vitæ spectant: quorum amorem ab-
Animā suæ sequelæ cupidā, Dominus sæpè præ-
scribit. *Qui vult venire post me: abneget semeti-
ipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me, qui
de cælo descendi, non ut faciam voluntatem meam,
sed ejus qui misit me, Patris, cujus Voluntatem
facere*

Luc. 9. 23.

S: D. 23.
B. 1.
per: asat
Tom II
N. V
5

facere semper, *meus cibus est*. Non etiam ministrari sed ministrare, & dare animam meam pro multis.

6. Ad hæc quoque Charitatis Dei impedimenta pertinent: (quamquam ferè in supradictis continentur) Vita, seu pravæ consuetudines peccandi, induci à frequentatis peccandi actibus solæ manentes in Anima, etiam post deleta peccata ipsa actualia peccata. Item passionum Animi Amoris potissimum, desiderii, timoris, ac odii, ac tristitiæ vacuitas: & ut vocare solemus immortificatio: quibus Anima nostra, non sicut ac Mare ventis, turbulenter, agitur: omnis illius pax, & sapientia devoratur. Huc accedunt frequentes lapsus in peccata, venialia quidem peccata tamen: præsertim si deliberata, & corrupta, à conscientia incurrantur. Insuper curam etiam bonarum multitudo, mentisque in illa confusio, & vehemens applicatio. Ideo namque monet Sapiens. *Ne sint in multis actus tui, minoratur actu, sapiens.*

Eccl. 31. 25.

7. Ista Charitatis perfectæ impedimenta, infirmitatem nostram adjuvante, impugnantur primò, deinde expugnantur constantia abiectionis internæ, & Virtutum omnium exercitatione. Monente per Prophetam Domino; *Eccl. 1. 10. stituite hodie super gentes, & super regna peccatorum, vitiorum, passionum, cupiditatumque evellas, & destruas, & disperdas, & dissipas, & edifices, & plantes, arbores fructiferas Virtutum, & domos æternarum mansionum, in fundamento fidei, ac spei, super edificando aurum, & lapides pretiosos, & elaborando Charitatis. Estque hoc unum ex adjumentis*

Jer. 1. 10.

1. Cor. 3.

fecti in Deum Amoris: nimirum usus abnegationis, & mortificationis, qua internæ, qua externæ perpetuus: sed discretus. Sunt verò alia etiam adjumenta, & nutrimenta, ornamentaque ejusdem Amoris, à quo vicissim illa succum, & vitam, valorem, decoremque accipiunt: talia sunt jugis oratio, & meditatio, contemplatioque Dei, & perfectionum, beneficiorumque illius: Vera, interna, humilitas cordis, plenaque de semetipso diffidentia; Resignatio in omne Dei placitum, conformitasque cum ejus Voluntate; Usus Sacramentorum, & in eis participatio, unioque meritum Christi. Amor quoque & sitibunda imitatio passivi pro nobis Domini nostri ejusque Matris & Electorum. Studium efficax & assiduum cordis mundandi, & ornandi, atque ditandi à Virtutum perfectis operibus, & à familiaritate cum præsentem Deo: Super omnia verò Zelus, & sitis, & procuratio generosa Gloriæ Dei, salutisque ac perfectionis Animarum: quo cibo par est famelicissimum Amorem nostrum in Deum, jugiter pasci, confortari, consolari, irritari.

8. Charitas enim vera, illa demùm, talis est, quæ & Deus diligitur super omnia ac propter semetipsum; (nam causa diligendi Deum, Deus est, & modus sive modo diligere:) & tam ipsemet homo, quam omnis proximus ejus: amicus, sive inimicus, omnisque alia Creatura in Deo, & propter Deum; sive secundum Deum.

9. Neque enim ulla Creatura amabilis aut amanda est, aut esse potest, nisi quatenus à Deo, & aliquid DEI est: deque bonitate, ac perfectione ejus participat. Et quia omnis aliquomodo participat, idcirco omnis aliquomodo amabi-

Bernard.

S = D...
 Sicut
 per: asat
 Tom II
 N V
 5

amabilis, amandaque est: idcirco, etiam in
 quanti quanti illi sunt, diligendi sunt: quia semper
 per aliquid Dei, sunt: semper Dei participatio
 semper Dei filii, & nostri fratres sub uno Patre
 Deo sunt.

10. Extra Deum verò, & quatenus sine Deo
 vel contra Deum aliqua Creatura est, eate
 diligenda non est: nam vel nihil est, vel malum
 quid est: quorum utrumque amari indignum est.

11. Si verò aliquid amatur, non propter
 secundum Deum; jam eo ipso Deus non
 toto corde diligitur, quoniam aliquid diligitur
 quod non in Deo, nec propter Deum, ac non
 dilectione Dei diligitur. Sicut etiam quod
 aliquid in Deo diligendum non diligitur; etiam
 tunc ex toto Corde Deus non diligitur: quoniam
 in aliquo, in quo Deus est, & consequenter
 amore dignus est, nequaquam tamen diligitur.
 Ex quo manifestum est: ad dilectionem Dei
 toto Corde, totaque Animâ, totâ Mente &
 tute, pertinere etiam dilectionem tam sui, quam
 proximi cujuscunque, quàm omnis Creatura
 quatenus est, & quia est aliquanta participatio
 Dei.

12. Præter ista quæ dicta sunt, ad perfectio
 nem Amoris Dei pertinet quoque Amor ipsius
 Amoris, atque Charitatis: tum quia Deus Caritas
 ritas est: & qui amat Charitatem, Deum amat:
 qui non amat Charitatem, Deum non amat: tum
 quia revera non habet ille Charitatem, qui Charita
 ritatis non habet amorem: ille autem non potest
 bere convincitur, qui illam propter quamlibet
 causam, occasionemvè, perdere, lædere, pro
 tuere convincitur.

13. Et quid tam inter homines, inter Christianos, inter Charitatem atque fraternitatem, Christi sanguine sancitam profitentes, quid (inquam) adeo frequens, frequentatumque, quam vulnera Charitatis? An verò inter hæc conferretur integra, tam dilectio Dei ex toto Corde, quam dilectio proximi sicut sui propter Deum; adex esto, tam Veritas, quam Charitas Dei.

P R A X I S.

Domine Deus, qui indeficiens thesaurus Charitatis, & ipsa Charitas es: tu es qui doces eam: per Spiritum tuum Sanctum, diffundens, & radicari nec non crescere faciens illam in cordibus nostris: que sumus amove à nobis omnia que sunt huic bono adversa: insere autem que illi sunt amica: ut cum tue Charitatis gratiâ, Te super omnia, nos verò, & proximos nostros omnes sicut ipsos nos, propter te, omnesque Creaturas in te, ac demum ipsam Charitatem, digne te, diligamus.

Handwritten notes in the right margin: S = Druz; Bicki; per: 452; Tom II; N: V; 5-7